

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

BREIDEL

4) No. 38

VOOR DE

MUTTELIJGEN.

VREEST GOD EN EERT DEN KONING.

Ik neem vrywillig deel ò wettige Overigheid,
In u rampspoedig lot van weinigen beschreid,
Van som'gen vaak gewenscht, van kwaaden u beschooren,
Ik kan niet langer 't leed in mijnen boezen smooeren,
't Geen dag, aan dag mijn ziel, door nieuwe boosheid drukt
Nu 't vaderlijk bestier, u word den hand ontrukkt,
Wie heeft niet op 't gezicht van duizend Euveldaden,
Waar aan het woeste graauw zich naauwlijks kan verzaden,
Dat vlammente op roof, het snoodste durft bestaan,
En met een vuig gemoed, tast Haafe en wetten aan,
Hoe kan het mogelijk zijn, o! burgers dat we 't doogen,
Daar zulks ons dagelijks gebragt wordt onder d' oogen,
En zien, dien moettwil koel, en onverschillig aan,
Of zijn we ook schuldig meede? aan dit hun snood bestaan;
Zijn wij niet door dea Eed, aan stad en land gebonden;
ò Ja; men oordeel dan, of die niet zij geschonden,
Terwijl de rede zegt, zij staan gelijk in schuld,
Hij die het kwaad bedrijft, en de andre die het duld,
Als hij de vrijheid heeft, en magt om 't af te weeren,
Maar 't geen een braaf gemoed een Christen 't meest moegt deren.

14

E 508 17-14

Is dat een ander soort, godsdienstig van gelaat,
 Dien boezen handel drijft, en 't achtbaar hoofd van staat,
 Met mond, en handen hoont, ja; snoode wanbedrijven
 Wie schrikt niet voor die taal? aan God-poogt toe te schrijven,
 En dus den *hef*, des volks voor 's hemels werktuig houdt.
 Doch, daar zij evenwel, van nader bij les-houwdt',
 Den uiterlijken schijn, met Deugt en Godsvrucht paaren,
 Zalks Pharizeeuwach gebroedt; dat niemandt denkt te spaaren,
 Dog lang genoeg, van hun, die op het aanzicht sijn,
 In plaats van mannen Gods, het kroost des Duivels sijn.

U zing ik liefts ter Eer ó waarde Landgenooten!
 Uit 't echte Neerlands zaad uit deugdzaam bloed gesproten,
 Die in u eigen stad een diepen rust geniet,
 En voor de welstand waakt van 't wettige gebiedt.
 Aan uwe dapperheid, en trouw zoo dier bevoelen:
 Die 't rechte spoor betreed, als ver de meeste doolen,
 En nooit tot muitzucht in twod verwoeren laat,
 Maar rust en vrede kweekt in onzen burgerstaat,
 U, die het kooget genog, bij God en monsch geheiligd,
 Door laster niet ootcoerd, maar voor verachting veiligd:
 U, Eendeljk die met last, uw plicht en sed betracht
 En roemrijk leven walt bij 't laatste nagedagt.

Weid' uit mijn sangeres, gaat voort, deinst niet te ruge
 Verhef' u stem en zing, van BRUSSEL, LUIK en BAUGGE,
 Ja, en van de andere ste'ën, alwaar de muitzucht woedt,
 Waar 't razend Grauw, het regt, vertrap, als met de voet,
 Op dat men 't overschot van pragtige gebouwen,
 Onkenbaar, of misvormt, en uitgestroopt beschouwen,
 Als speede de straten die, geverst zijn met het bloed
 Van *Hollands Zoonen!* . . . die vermoord sijn door 't gebroed,
 Wat zoude het vader hart, bij dit gezicht niet leijen,
 En zou sijn droevig oog, geen heete traanen schreien,
 Als hij sijn Liefing hier, vermoord zag en verplet
 In sijn standvaste liefde, voor Vaderland en Wet,
 Noch droeviger tooneel stond voor Uw aandagt open,
 Woudt gij met 's muitzucht al hante doen dootloopen,

Waar

Waar zij met moordgeweer en met vervloekt geweld,
Den houd'nen van de Wet, nu zelf de wetten steld,
Van schaamte en oer onthloot, en van de deugd verbasterd,
Het heilig regt beschimpt, zijn eigen Heeren lastert,
Der dingen Orde breekt, des Satans aart verbeeld
En dus volmaakt den rol van hunner meester speelt.
Hoe vreeslijk zal 't gewigt van U ontaarde stukken,
ô Breidelooz gemeen! Uw nog op 't harte drukken,
Als 't hellend brein bedaard van zijnen Razernij?

Ik geef uw dezen schets ô braave Burgerij!
Op dat uw blanke deugd, u trouw zoo klaar gebleken,
Op zulk een zwarten grond, te sterker af zou steken,

Het baat, ô ijveraars! gewis, het baat U niet,
Al schreeuwd ge, 't is ten nut van 't Vaderland gsschied,
Want 't muiten staat niet vrij! op welk een grond of schijn,
Moogt ge in Uw eigen zaak, Uw eigen rechter zijn?
Hij schendt de kracht van GOD! en menschelijke wetten,
Die in de stoel van 't regt, de oproerigheid wil zetten,
Naardien de Vrijheid zelfs, 's Lands roem niet zeker woondt,
Daar zich het hoogst Bewind, in 't woedend Graauw vertoondt,
Dat eerloos van gemoed, door razen, dreigen, schelden,
Zijn wreede Heerschappij bij 't zugtend volk doet gelden,
Den zedelijken staat een doodelijk gif bereid,
En 't zaad der muiterij' beziel met vrugbaarheid.

Dit perk heeft u de mond der waarheid zelf gesteld,
Zoo lang de Dwinglandij u met geen boeijens kneld,
Noch 't vrij geweeten drukt, moet gij 't geweld verzaken.

Toen Spanjens Dwinglandij, door Rad'ren, Galgen, Staaken,
Naar 't hart der vrijheid dong, toen zag men 't Hollands bloed,
Voor deze *Hemel Maagd*, voor eigen lijf en goed,
Op 't voorschrift der Natuur, stout in de bresse springen,
Toen moegt men den tijran, den Yzeren Staf ontvringen,
Men eischte toen door 't staal herstelling van 's Lanke regt,
Wel duizend-maal voorheen op 's Eischers bede ontzegt,

Da

Dit zijn ó België's de juiste tijds bestekken
Wanneer men rustig mag den blanken degen tleekken
'Voor Wet en Vaderland!' terwijl de Plundergeest
Altijd gehaat, vervloekt, en heilloos is geweest,
Den Koning niet te min, wil met vermaak gehengen,
Eerbiedig uw verzoek, hem onder 't oog te brengen,
Dien ge achtig, eer, en trouw en liefde schuldig zijt,
Maar duldt, bij weigering, geen Oproer, geen verwijt,
En kan de redens kragt, noch Godsdienst u verplichten,
Om uwe tred voortaan langs beter spoor te rigten,
Dat dan de strenge straf, gedweër volk verwek,
En wringe 't wreed geweld den tengel in de Bek.

H. M.